

Kökünden Koparılan Çınar

– EDİP GÜL · 19 Kasım 2023

Tweetle

A A Denemeleri KÖKÜNDEN KOPARILAN ÇINAR

Tweetle

KÖKÜNDEN KOPARILAN ÇINAR

Osmanlı'nın sembol ağacı çınar. Uzun ömürlü bir ağaç bu. Kendisine böyle uzun ömürlü ağaç olan çınarı sembol alan bu büyük devlet onun gibi uzun yıllar yedi kıtaya yayılmış, köklerini dünyanın dört bir yanına salmıştır.

Osman Gazi'nin rüyasından neşet etmiştir bu sembol. Kutsal kitabımız Kur'an-ı Kerim'e olan saygısından dolayı uykusuz kalan büyük insanın büyük rüyasıydı ilham kaynağı. Rüyasında göğsünden çınar ağacı filizi çıkar Osman Bey'in. Sonra büyür, büyür, büyür, gökyüzünü kaplar.

Bu çınar İslam'ın bayraktarı Devlet- Ebed Müddet olan Osmanlı Devlet-i Aliye'sidir. Bu yüce devlet ila'y-ı Kelimetullah davasındadır. Büyük gayeye hedeflenmiştir. Şeyh Edebalı'nın yorumuyla müjdelendiği Osman Bey.

İşte bu ulu çınar altı yüz yıl büyüyüp kökleştikten sonra köklerinden koparılmak istendi. Bu hain plan yürürlüğe konuldu. Önce içte iş birlikçiler ayarlandı. Modernlik adına, özgürlük adına yola çıktı bu iç düşmanlar. Dış düşmanların işbirlikçileri bütün planlarını onlardan aldılar. Stratejileri dışarda yapıyor, içerde uygulanıyordu.

Öncelikle kendine güveni sarsıldı bu milletin. Sonra batıya çevrildi projektörler. Batı ki doğunun ezeli düşmanıydı. Doğuyu temsil eden Osmanlı. Bu büyük çınarı devirmek için düşmanlar el ele verdiler. Oryantalizmin hedef aldığı büyük çınardı o.

Emperyalizmin sömürsü önünde tek engel oydu çünkü.

Bunun için de koca çınarın yıkılması lazımdı. Bunun için de en güçlü yeri olan kökler hedef alınmalıydı. Önce koca çınarın büyük devasa dalları koparıldı. Sonra öldürücü darbe ağacın köklerine vuruldu. Bu da dil meselesiydi. Büyük imparatorluk dilinden mahrum bırakıldı. Dilde tasfiye hareketleri halkların ortak iletişim aracını ortadan kaldırdı.

Önce milliyetçilik fikirleriyle imparatorluk unsurları birbirinden ruh ve mana olarak ayrıldı. Sonra büyük Osmanlı dili ortadan kaldırılmaya başlandı. Türkçülerin Türkçecilik saplantısı bu hareketin ilk basamağıydı. Ardından harf devrimleri başladı. Önce kuşa çevrilen dil, sonra alfabe değişikliğiyle öldürücü darbeyi aldı. Koca bir kültür hazinesi bir daha kullanılmamak üzere yer altına gömüldü.

Şimdi hazinenin gömüldüğü yeri ne bilen var, ne gören. Hele hele o büyük gömüyü hatırlamak bile yasak. O büyük hazineyi araştırmak ihanetten öte bir suç sayılmakta. Osmanlıca tartışmalarına bu gözle bakmakta yarar var. Aksi halde ne olup bittiğini anlamak imkansız olacaktır.

Batının gönüllü köleleri öze dönüşe şiddetle karşı çıkmakta, içinde buldukları yabancılaşmadan memnun görünmektedirler. Atalarını tanımayan, köklerine yabancı bu millet ne doğulu kalabilmiş, ne batılı olabilmiştir. Ne deve, ne kuş olduğuna karar veremeyen deve kuşu misali ortada kalakalmıştır. Ahmet Kemal